

igjennem de Foranstaltninger, den forlanger trufulde, skulde give i det Mindste en Udfigt til, at de vare et tilstrækkeligt Forsvar for Staten — denne Fordring maa jeg ogsaa stille til det ærede Flertal, naar det raader os til at gaa ind paa en Bevilling af 30 Millioner Kroner. Jeg skal først bemærke, at den ærede Krigsminister har givet Udvalgets Flertal eller maasse hele Udvalget Ret i, at der ikke igjennem det Forsvarsvæsen, som der begjæres Penge til, kan gives nogen virkelig Garant for, at vort Land skal kunne blive forsvaret; i det Spieste gaar man saa vidt, at man siger, at man maa kunne holde Forsvaret saa længe, indtil de andre Magters Samvittighed rører sig, saaledes at de komme os til Hjælp. Dette sagde den ærede Krigs- og Marineminister. Men jeg skal ikke undlade at bemærke, at han ved samme Leilighed sagde, at al Nætsærdighed var vegen bort fra Europa, og derfor forekommer det mig at være et temmelig løst Haab, man i saa Henseende kan have. Men hvad Flertallet forlanger af Regjeringen, forlanger jeg af dette; jeg forlanger, at det skal kunne give mig nogen Udfigt til, at vort Land kan have et tilstrækkeligt Forsvar i de Foranstaltninger, som det tilraader at træffe. — Naar Flertallet ikke kan gjøre dette, saa er det lige saa lidt berettiget til at fordrø af Andre, at de skulle stemme for dets Forslag, som Regjeringen efter Flertallets Mening er berettiget til at forlange, at dette skal stemme for dens Forslag. Naar jeg dernæst ser efter, hvorledes da Flertallet har opfattet sit eget Forslag, saa ser jeg, at det for sit eget Vedkommende siger det Samme om sit Forslag, som den ærede Minister har sagt om sit. Jeg antager, at den ærede Ordfører for Flertallet har udtrykt Flertallets Mening, naar han har sagt, at han ikke kunde gaa med til Kjøbenhavns Befæstning, fordi der var visse Stemninger, som gjorde, at man ikke der kunde optage den sidste og afgjørende Kamp for vort Lands Tilværelse. Han troede, at der, naar denne Slægt var uddød, kunde komme et Dieblif, hvor man kunde komme ind paa Kjøbenhavns Befæstning (Afbrydelse). Ja, jeg har Lidens for mig, og om fornødent vil jeg af den kunne oplæse, hvad jeg sigter til. — Det, jeg nys udtalte, var vistnok Meningen af den ærede Ordførers Ord; han ønskede ikke dette Spørgsmaal bragt frem nu, fordi man derved kunne komme til at sætte den nuværende Slægt en Opgave, som den hverken havde pekuniære, fysiske eller moralske Kræfter til at gjenneføre. Den ærede Ordfører har ikke kunnet se nogen anden Udgang paa den Kamp, som han tror, der skal føres, og det danske Folk at ville føre, end den, at vi skulle kunne falde med Gre. Jeg ser altsaa, at den ærede Ordfører ved sit Forslag ikke har grundet et saadant Forsvarsvæsen, som skulde kunne føre til et virkeligt Forsvar af Landet, men kun til det, at man, som han siger, skulde kunne

falde med Gre. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at det er aldeles urigtigt af det ærede Flertal, at det er fremkommet med dette Forslag til Folkethinget, da det vil være altfor dyrt i Forhold til de Resultater, der kunde komme ud deraf. Naar vi nemlig ikke kunde opnaa Andet, end at gaa tilgrunde, uagtet vi gjøre disse Forsvarsforanstaltninger, saa spørger jeg: hvorfor da gjøre dem? Og jeg siger ligesom det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds, (L. Larsen), at saa er det bedre for dem, der have den Følelse, at de ville falde for Fædrelandet, at de, som han sagde, gaa Fjenden imøde med aaben Pande og Bryst, i hvilken Henseende han fik en Støtte fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3de Valgkreds (S. Madsen), som ikke vilde have disse Fæstninger byggede til Skjulesteder for Hæren. Jeg siger kun: forlang ikke af Andre, hvad De ikke selv ville opfylde, forlang ikke af os, der ikke kunne gaa ind paa Deres Forslag, at vi skulle stemme for Noget, der ikke opfylder de Fordringer, som De selv gjøre til de Forslag af Andre, som De skulde kunne stemme for. Jeg skal i Dvrigt gjøre opmærksom paa nogle Antydninger, der ere fremkomne, og som jeg har lagt nogle Mærke til. Det er, at der blandt Medlemmerne af det nuværende Flertal er nogle, der ikke have Noget imod at befæste Kjøbenhavn. Dette gjælder for Exempel om det ærede Medlem for Sanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), som udtalte det ved forrige Behandling af denne Sag. Ligeledes maa jeg tilføje, at den Yttring af den ærede Ordfører, som jeg før omtalte, forekommer mig ogsaa at kunne føre hen til en Indrømmelse af, at Kjøbenhavn burde befæstes. Jeg siger dette, netop fordi jeg ønskede, at det skulde bortvises, at den ærede Ordfører skulde gjøre det tydeligt, at han ikke kan komme til at ville have Kjøbenhavn befæstet. Thi vel sagde han, at det var paa Grund af en Folkstemning, som nu herskede, at det var en mindre velvillig Stemning mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, der gjorde, at man ønskede ikke at komme til at kæmpe den sidste Kamp her; men nu sætter jeg, at der ikke gik en Mennefsaalder hen, inden Omflag skete i denne Stemning, ere vi saa visse paa, at den ærede Ordfører da ikke kunde blive blandt dem, der troede, at saa kunde Opgaven udføres? Ja, der er et Parti her i Landet, der tror, at vi ved en vis Alliance, en Alliance til en vis Side, skulde kunne komme til at træde op paa Krigsfuepladsen, forsterkede med en noget større Magt, end vi selv have, og det er dette, som jeg har en Frygt for skjuler sig bag disse Ytringer. Intet skulde glæde mig mere, end om den ærede Ordfører ganske ligefrem vilde sige, at han aldrig skulde være med til at søge Kjøbenhavn befæstet. Jeg finder altsaa, som sagt, at det foreliggende Forslag gaar ud paa at tilveiebringe Foranstaltninger,